N°. 61. A°. 1834.

DONDERDAG DEN 31sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO *den* 30 *Julij* 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekesten aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven, te weten:

NICOLAAS GERRIT VLIER, voor de Slavin *Minerva* en haar zoon *Louis*, hem in eigendom toebehoorende, en

LUCAS PETRUS GENIETS, voor de Slavin *Christina*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 30 Mei.

De *Hamburger Correspondent* behelst het volgende: »De laatste provinciale Landdag van Westphalen is met een merkwaardig voorval geëindigd. De overdrevene aristokratische strekking des adels kon slechts met moeite door onze wijze en met de behoeften des tijds bekende regering gefnuikt worden. Een afgevaardigde van de ridderschap ging zelfs zoo ver van eene gedrukte memorie rond te deelen, waarin hij de meest overdrevene aristokratische denkbeelden en vorderingen ontwikkelde, geschikt om de regering in hare onpartijdige, alleen het goede bedoelende bemoeijingen tegen te werken, en waarin tevens eene menigte beschuldigingen en beleedigingen tegen de ambtenaren voorkwamen. De gevolgen daarvan konden niet twijfelachtig zijn; de regering zag zich genoodzaakt om met nadruk en gestrengheid tusschen beiden te komen, en den schrijver der memorie wegens beleediging van de bestaande wetten en derzelver uitvoerders crimineel te vervolgen. Het is te verwachten, dat men eindelijk eens een voorbeeld stellen en voor altijd een einde maken zal aan zulke woelingen, die voor de Westphaalsche Landdagen en voor het algemeene welzijn zoo gevaarlijk dreigen te worden.

De *Karlsruher Zeitung* behelst het volgende schrijven uit Bern: De fransche Diplomatie stelt door den heer *de Rumigny* alles te werk, om de oppervoogdij van Frankrijk over Zwitserland te handhaven. Met ongemeene list wordt dezelfde partij, die men in Frankrijk bestrijdt en vervolgt, in Zwitserland ondersteund en als eene getrouwe bondgenoot op alle wijzen begunstigd. Van daar de half officiële opruijingen in den *Temps*, den *Constitutionnel* en het aanprijzen der Fransche bescherming *sans concessions de la part de la Suisse* in het *Journal des Débats*. Ja een Fransch dagblad wil weten, dat het eedgenootschappelijk bewind reeds de bemiddeling van Frankrijk heeft ingeroepen. De radikalen hebben thans weder een vast steunpunt, en men zoude zich bedriegen, indien men uit de schijnbare bewilliging van de eischen der Duitsche Mogendheden te gunstige gevolgtrekkingen wilden afleiden. Tusschen het nemen van een besluit en de uitvoering daarvan is nog een groot onderscheid; de radikale partij rust niet, zij zal thans slechts voorzigtiger, maar daarom ook te gevaarlijker zijn.

De *Nouvelliste Vaudois* bevat het volgende stuk:

NOTA VAN HET DUITSCH VERBOND.

Aan het hoog loffelijk Zwitsersch verbond.

»Zeer Geachte Heeren, waarde Vrienden en Nageburen, het Duitsch verbond heeft de eer gehad te ontvangen het antwoord van het hooge federale directoire, van den [illegible] Maart ll., op de vraag welke het [illegible] verbond aan het gezamenlijke bondgenootschap gedaan had betreffende het verdrijven der vreemde uitgewekenen, die regtstreeks of zijdelings mede werkzaam zijn geweest tot het rustverstoren in de naburige staten.

»De regeringen van Oostenrijk, Beijeren, Wurtemberg en Bade hebben insgelijks aan den federativen bondsdag mededeelingen gedaan, die denzelven de overtuiging hebben gegeven, dat er antwoorden van gelijkluidenden inhoud gegeven zijn geworden op de opeischingen, door die hooge regeringen, betreffende die zelfde zaak en overeenkomstig dezelfde beginselen, aan het bondgenootschap gedaan.

»De regeringen van gemelde staten hebben zich noodwendig genoopt moeten zien, tot het mededeelen aan het Duitsche bondgenootschap van het oogpunt, het eenige uit hetwelk zij den inhoud van het antwoord van het hooge directoire kunnen beschouwen, alsmede van de verdere stappen, welke zij zich genoodzaakt zien te doen, tot verkrijging van het vervullen van derzelver op het regt der volken berustend verzoek. Het Duitsch verbond deelt niet alleen ten volle in het gevoelen der vier hoven, over den inhoud van dit antwoord, een gevoelen hetwelk het hooge directoire reeds bekend zal wezen, door de nota's van antwoord der hoven van Weenen, Munchen, Stuttgardt en Karlsruhe, die reeds bij hetzelve ontvangen zijn; maar hetzelve ziet zich ook nog verpligt, zoo in het belang van het gezamenlijke Duitsche bondgenootschap, als in dat der bijzondere leden van het bondgenootschap, die het meest een regtstreeksch belang hebben bij deze zaak, om, ingevalle het hooge directoire, tegen alle verwachting in, niet beantwoorden mogt aan het herhaaldelijk aanzoek der naburige Staten van Duitschland, het ten uitvoer leggen der maatregelen, welke deze laatsten zich genoodzaakt zouden zien tegen Zwitserland te nemen, uit al deszelfs magt en op eene voldoende wijze te ondersteunen.

»Het Duitsch verbond heeft vermeend aan de vriendschaps-betrekkingen, die tot dus verre, tot deszelfs groot genoegen, tusschen hetzelve en Zwitserland bestaan hebben, en welke het deszelfs hoogste verlangen is te zien voortduren, verpligt te wezen door den federativen bondsdag, als deszelfs constitutionelen tolk, deze opgave en rondborstige verklaring te doen, ten einde het hooge directoire niet in twijfel te laten omtrent deszelfs gevoelens en besluiten.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 1sten Junij.

De stoomboot *the City of Edinburgh* is den eersten Junij te Falmouth aangekomen, na den 27sten Mei uit Lissabon vertrokken te zijn. Zij heeft de belangrijke tijding aangebragt, *dat Don* Miguel *zich aan de troepen van zijnen broeder Don* Pedro *heeft overgegeven, en zich reeds op een Britsch oorlogschip heeft ingescheept, of ten minste op het punt stond, om zulks te doen. De Spaansche Infant Don Carlos bevond zich, naar men verzekert, bij Don* Miguel. Uit de verschillende berigten blijkt het volgende omtrent deze gebeurtenis, die aan den burgeroorlog in Portugal, welke sedert den 8sten Julij 1832, toen Don *Pedro* bij Oporto landde, onafgebroken in dat land heeft gewoed, een einde schijnt te zullen maken.

Nadat de Hertog van *Terceira*, door de bewegingen der Spaansche troepen onder Generaal *Rodil* ondersteund, geheel het noorden van Portugal had onderworpen, en tot in de nabijheid van Thomar was voorgerukt, ontmoette hij den 16den Mei eene sterke afdeeling Miguellisten, die op de hoogten bij Asseiceira, op anderhalf uur afstands van genoemde stad, had post gevat. Hij liet deze vijanden dadelijk aantasten, en na korten tegenstand werden de Miguellisten verslagen. Zij verloren bij dit gevecht acht stukken geschut; terwijl 1000 man en 30 officieren door de Pedroisten gevangen werden gemaakt. De Hertog van *Terceira* vervolgde de vlugtende en nog voor het vallen van den nacht moesten eenige honderden Miguellisten zich gevangen geven, terwijl omstreeks 600 man van hun leger dien nacht tot hem overliepen.

De Vlootvoogd *Napier* had intusschen te Figueira, aan den mond van den Modego, welke plaats kort te voren door hem was vermeesterd, eene mobiele magt gevormd, en was daarmede opgetrokken, om de bewegingen van den Hertog van *Terceira* te ondersteunen. Hij maakte zich meester van Leiria, en den 17 Mei ook van Villa de Orem (Ourem), alwaar hij de geheele bezetting van 800 Miguellisten gevangen nam.

Dienzelfden dag gaf Don *Pedro* uit Cartaxo eene proclamatie uit, waarbij hij volkomene kwijtschelding van straf en eene goede behandeling beloofde aan alle de Portugezen, die de vanen van zijnen broeder thans nog verlieten en de wapenen nederlegden. Deze beloften van kwijtschelding schijnen de desertie onder het leger van Don *Miguel* op eene verbazende wijze te hebben doen toenemen, zoodat hij geene kans meer zag, om Santarem te behouden en, met het overschot zijner benden de sterke stellingen aldaar ontruimde en over den Taag trok, met het voornemen, om zich in de vesting Elvas te werpen. Den 18den trok de Hertog van *Terceira* zegevierend Santarem binnen.

Tijdens het afzenden der jongste berigten uit Lissabon, werd in den staatsraad aldaar, onder het voorzitterschap van Don *Pedro*, gehandeld over de schikkingen, die nog met Don *Miguel* en Don *Pedro*, te treffen waren.

Onder de punten, die nog vereffend moesten worden, behoorde het teruggeven der juwelen van de Portugesche kroon

die Don *Miguel* nog in bezit had. Volgens sommigen waren de beide pretendenten reeds op weg, om zich aan boord van het Britsche linieschip *Donegal* te begeven.

In den ochtend van den 27 Mei hadden alle de batterijen en schepen in den Taag vreugdeschoten gelost, en was Don *Pedro* door alle de overheden en aanzienlijken met de gunstige wending zijner zaken geluk gewenscht. Die Vorst moet zijne vreugde betuigd hebben, dat zijn broeder in handen van *Saldanha* en niet van den Hertog van *Terceira* gevallen is, daar er vrees bestond, dat de soldaten van dezen laatsten hem, uit overmaat van verbittering, zouden hebben omgebragt.

(*Nederl. Staats- en Amsterd. Couranten.*)

MENGELINGEN.

OVER DE ZAMENSTELLING VAN HET NIEUW GEVORMDE ENGELSCHE MINISTERIE.

De kabinets-inrigtingen, indien men dezelve zoodanig noemen mag, zijn, hetzij in form, hetzij met de daad, voltooid geworden — dat is te zeggen, er is eene overbrenging van personen uit het eene departement naar het ander, eene huisselijke beweging in het binnenste van het bestuur gebeurd; doch wat betreft eene van buiten aankomende vermeerdering van magt, van achting of van waarde hoe ook genaamd, hiervan vertoont zich geen bisje. Een of twee persoonlijke uitzonderingen van gering gewigt niet gerekend, staat het gouvernement juist waar het geweest is. Het staat, met betrekking tot deszelfs *personeel*, juist waar het Maandag ochtend geweest is, *minus* twee der meest dienstige van deszelfs vroegere leden, te weten den Heer *Stanley* en Sir *J. Graham*. Onmogelijk is het, al waren wij er nog zoo zeer toe genegen, de vraag te ontwijken, of de Heer *Spring Rice*, een secretaris der tresorie, uitmuntend door uitgebreid verstand en schranderheid (want zoo veel erkennen wij geredelijk van hem) en daarenboven een zeer waardig man in zijn bijzonder leven, desniettemin wel in de staatkundige wereld tot zulk eenen geachten minister bij zijn land zoo regtvaardigen, dat hij dien heer tot het ambt van staats-secretaris der kolonien, den moeijelijksten staatspost misschien onder de kroon, verheven had, en zulks op een tijdstip als het tegenwoordige, wanneer het koloniale departement niet alleen het opzigt van een allerbekwaamst en kundigst staatsman vereischt, maar nu de toestand van het koningrijk in het algemeen verlangt, dat men over geene aanstelling in het kabinet beschikke, dan ten opzigte van eenen persoon van erkende ondervinding in de algemeene zaken der regering en van uitgestrekten invloed en overwigt over talrijke klassen van menschen.

Zal de natie nalaten te vragen, onder welk eenen zonderlingen zamenstand der planeten Lord *Auckland* zich zoo plotseling tot de beheersching der Britsche zeemagt heeft opgevoerd gezien? Lord *Auckland* was te voren geen lid van het kabinet, en niet alleen is hij in het opperbevel over de magtige marine van Engeland geplaatst geworden, maar hij is, boven elk der bekwaamste en hoogst geachte staatsleden in het rijk, verkozen geworden tot den gewigtigen rang van kabinets-minister op het hachelijkste en ontzettendste oogenblik onzer geschiedenis. Wie en wat is Lord *Auckland*, dat men hem alzoo aan het land opdringt? Wij hebben gehoord, dat er niet een eenige schrijver onder onze marine is, die voor dezen ex-president van den raad van koophandel in het geringst schroomt onder te doen in alle begaafdheden, manieren of andere hoedanigheden, welke eenen eersten Lord der admiraliteit kunnen passen. Lord *Carlisle*, wiens uitstekende diensten in het kabinet tot heden toe door geenen post hoegenaamd beloond geworden waren, is thans in die winstgevende sinecure, het geheim zegel genaamd, welke door Graaf *Ripon's* aftreding open viel, opgevolgd. Deze, nevens den Heer *Ellice*, den werkzamen en populairen secretaris van oorlog, en Lord *Grey's* schoonbroeder, vullen de vier plaatsen door de jongste aftredingen open gevallen, en op nieuw moeten wij volgens eer en geweten verklaren, dat zij, als een geheel, het volk van Engeland niet zullen en niet mogen voldoen. Hiervoor hebben wij Lord *Grey* gewaarschuwd. Wij vreesden, en wij roepen hieromtrent onze hoofd-artikels dezer drie of vier laatste dagen tot getuige, dat men zijne toevlugt nemen zou tot voering, wattenwerk en opvulsel, tot steenhand en stijf linnen, tot lappen en prullen van den ministeriëlen winkel, en dat men sterk in goede stof verwerpen zou — dat oude kleederen gekeerd, oude gaten gestopt, oude larren geverwd, oude hoeden hauden op nieuw verguld en geletterd zouden worden, en dat men dit alles den spotnaam van een hervormd of verbeterd kabinet zou geven, eenen naam, die zelf niet de kleine leerkinderen onzer zondagsscholen bedriegen kan. Zeker niet in alles is het zoo erg gegaan als wij vreesden; maar laat Lord *Grey* en Lord *Brougham* rondom hen zien en beproeven of zij in geheel het land een redelijk wezen vinden kunnen, dat met de verrigtingen der verloopene week tevreden is. Waarom, bij voorbeeld, is een man van zoo uitgemaakt eene bekwaamheid, van zoo mannelijk en open inborst als Lord *Durham* voorbij gegaan, om plaats te maken voor iemand als Lord *Auckland*. Lord *Durham* zou, alleen om zijn persoon en bloote[lijk] door het aannemen der zegels van secretaris der kolonien, of (wij wenschten het ware zoo geweest) der buitenlandsche zaken — in zelfs van welken anderen gouvernements-post ook — bij geheel het land met vreugde ontvangen zijn geworden, als een *onderpand* van de liberale en ronde maatregelen, welke men alsdan onmisbaar verwachten kon. Lord *Durham* zou met zich, als bondgenoot voor het gouvernement, het vol gewigt hebben aangebragt van het talrijke, verstandigen, wel georganiseerde en thans vreezen wij, vervreemde en verbitterde ligchaam der Dissenters. Zij kennen de vaste en verlichte gehechtheid van den edelen Graaf aan hunne zaak, in zoo verre deze de zaak is eener goede regering, waarin omvat wordt die van gelijk regt voor allen; en wij herhalen, dat de Dissenters van Lord *Durham* geen verder onmiddelbaar onderpand zijner ondersteuning gevorderd zouden hebben, behalve zijne persoonlijke optreding in het ministerie. Doch hoe zal het nu zijn bij deszelfs uitsluiting? Er moeten verkiezingen geschieden, bij voorbeeld die van Cambridge in plaats van den Heer *Spring Rice*. Laat de ministers gedenken hoe de stemmen van die magtige klasse hunner medeburgers gegeven zullen worden, en dat zij daarna zeggen, welke vergoeding zij, voor Lord *Durham's* invloed, getrokken hebben uit de bevordering van Lord *Auckland* of uit de dankbaarheid van zijnen beschermheer, Lord *Lansdowne*.

Ook de Heer *Abercromby* is, naar het schijnt, in de jongste bestuurs-regeling niet opgenomen geworden. Was er in geheel het koningrijk een lid van de Kamer der Gemeenten, welken Lord *Grey* behoorde gewenscht te hebben boven anderen bij de weder zamenstelling van zijn verminkte kabinet te kunnen gebruiken, zoo was de Heer *Abercromby* die man. Zwijgend, diepdenkend, vrijzinnig, beraden in zijne ontwerpen en moedig in derzelver uitvoering, van langdurige ondervinding, van echte schranderheid en van eenen naam volkomen zonder smet, is hij iemand op wien Lord *Grey* met vertrouwen had kunnen steunen en naar wiens raad hij veiliglijk had kunnen luisteren. Doch al wat men gedaan heeft is werk uit ééne hand; zelfs van hen, die men in de ambten geplaatst heeft, hebben de bekwaamsten voor de onverstandigen moeten achter staan. Lord *Mulgrave*, een edelman van uitnemende en onberekenbare nuttigheid, is tot postmeester-generaal gemaakt, in plaats van den Hertog *Richmond*, even als Lord *Auckland* Sir *James Graham* heeft moeten vervangen.

Wij beklagen dit alles — diep, innig betreuren wij het; en geen der geringste voorwerpen van ons leedwezen is, dat Lord *Grey* en de Lord-Kanselier in staat geweest zijn hun zegel te hechten aan dit ellendige lat- en pleisterkabinet — aan deze smertelijke teleurstelling der hoop en der uitzigten van het land.

(*Times*).

ADVERTISSEMENTEN.

Op den 25e dezer des namiddags [illegible] een uur, is alhier overleden, mijn geachte Vriend, de WelEdele Heer PIETER WILLEM TICHELAAR, in den ouderdom van 36 jaren; van welk treurig afsterven, aan Vrienden en Bekenden, bij deze wordt kennis gegeven.

Paramaribo, den 30 *Julij* 1834.

C. S. SPILLENAAR,

(33147) *Executeur*.

(33150) J. E. LYONS, zal heden morgen op VENDU Verkoopen: 32 *pies* Wane Platen, 13 — 15 en 20 voeten lang en 2, 2½ en 3 duim dik, en 3 Wane Planken, lang 25 voeten, 1½ duim dik en 23 duim breed; voor rekening den Houtgrond *Berg en Daal*.

Voorts Provisiën en Stukgoederen.

(28535) M. A. REIJSER, zal MORGEN, op VENDU Verkoopen:

Provisiën, Stukgoederen en een partij Leer, voor rekening dien het mogte aangaan.

Alsmede eene Verzameling van Boeken.

Over zes weken dag en datum nader te bepalen: Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Watermolenstraat* L. B. N. 1 en 2 aankomende B. GUILMIN.

AANGEBRAGT per het Schip *Catharina*, en te Koop bij M. MEIJERS, aan de *Waterkant* ten hoek van de *Oranjestraat*, naast den Wel-Ed. Heer M. A. KEIJSER: Boter, Z. M. en Leidsche Kazen, Hammen, Pekelsausijsen, Kasseler Visch, en dito Worst, Broodsuiker; Patent Olie; Banket en Koek in flesschen en in trommels; flesschen Suikergoed in soorten, Dadels, Pruimedanten, Krenten, Kraak-Amandelen en Walnooten; fijne Dames Italiaansche en Ordinaire Strohoeden, Meisjes dito; fijne Cambriks, Jaconets, geborduurd Neteldoek, zijde Shawls en andere droge Goederen; Jongens Schoenen, Pantoffels, porseleine Kommen en dito Borden, en meer andere Goederen. (33126)

(33151) G. MALCOLM en Familie vertrokken.

Paramaribo, den 30 *Julij* 1834.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *Harmonie*, Kapitein D. SPREEUW.

Het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. HILLEBS; Passagier den Heer G. BOVEN. — Beiden van *Amsterdam*.

UITGEKLAARD.

Het Schip *de Jonge Lodewijk Antonie*, Kapt. R. TJEBBES naar *Amsterdam*: lading: 556 vaten Suiker, 64 balen Koffie en 2 dito vaile Katoen en 1 kistje Indigo. Passagier: den Heer G. J. BOUWMEESTER.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BEIJNE.